

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D. a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **Obec Proruby**
sídlem Proruby 60, 517 41 Kostelec nad Orlicí
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Bc. Petrem Molnárem
sídlem Vrchlického 678/19, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Městský úřad Vamberk**
sídlem Husovo náměstí 1, 517 54 Vamberk
zastoupen advokátem JUDr. Miloslavem Tuzarem
sídlem Palackého 108, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

za účasti: **1. J. K.**
2. M. K.

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením
správního orgánu spočívajícím v nezahájení řízení o odstranění stavby,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 29. 10. 2022 v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (žalovaného) domáhala toho, aby krajský soud vyslovil, že se žalovanému zakazuje pokračovat v porušování práva žalobkyně spočívajícím v nezahájení řízení o odstranění stavby žumpy na pozemku parc. č. XA v kat. území. Žalovanému se ukládá povinnost ve věci podnětu žalobkyně k zahájení řízení o odstranění stavby žumpy na pozemku parc. č. XA v kat. území zahájit řízení o odstranění této stavby, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V případě, že by nezákonná nečinnost mající povahu nezákonného zásahu v době mezi podáním žaloby a vydáním rozhodnutí skončila, navrhla žalobkyně, aby bylo krajským soudem výrokově deklarováno, že nezahájení řízení o odstranění stavby žumpy na pozemku parc. č. XA v kat. území bylo nezákonným zásahem ve veřejné správě.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně nejprve uvedla, že jí dne 4. 7. 2022 bylo doručeno sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 29. 6. 2022, č. j. KUKHK-7449/UP/2022-9 (JH), kterým nebyly shledány podmínky pro postup podle § 80 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Jelikož je žalovaný (stejně jako Krajský úřad Královéhradeckého kraje) nadále nečinný i po bezvýsledném vyčerpání prostředků nápravy, domáhá se ochrany svých práv předmětnou žalobou.
3. Žalobkyně dále specifikovala, že byla mj. vlastníkem pozemku parc. č. XB v kat. území. Na základě pravomocného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 5. 2022, č. j. 25 Co 268/2020-386, byly z uvedeného pozemku odděleny pozemky parc. č. XA a XC, a to na základě geometrického plánu č. 101-53/2016. Pozemky parc. č. XB a XC jsou ve vlastnictví žalobkyně, pozemek parc. č. XA je ve společném jmění osob zúčastněných na řízení 1) a 2). Na pozemku parc. č. XA byla osobami zúčastněnými na řízení jako vlastníky sousedního pozemku parc. č. st. CD, jehož součástí je stavba č. p. XE a parc. č. XF, vybudována stavba žumpy (dále také jen „Stavba“ či „Stavba žumpy“), a to bez jakéhokoliv povolení či jiného úkonu správního orgánu (stavebního úřadu) v době, kdy byl ve vlastnictví žalobkyně. Proti uváděnému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové bylo žalobkyní podáno dovolání k Nejvyššímu soudu a bylo požádáno o odklad právní moci rozhodnutí odvolacího soudu. Uvedená skutečnost vyplývá z poznámky v katastru nemovitostí, zapsané u pozemku parc. č. XA v souladu s § 23 odst. 1 písm. o) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), v platném znění. Vlastnické právo k oddělenému pozemku parc. č. XA tak není dle názoru žalobkyně dosud postaveno najisto. Z důvodu nelegálního vybudování Stavby na pozemku ve vlastnictví žalobkyně tato dlouhodobě usiluje o odstranění předmětné nepovolené Stavby, avšak z důvodu absolutní nečinnosti a průtahů v řízení žalovaného dosud neúspěšně.
4. Dále žalobkyně shrnula dosavadní skutkový vývoj projednávané věci, který je sumarizován níže v rámci popisu skutkového stavu věci. Žalovaný na podnět žalobkyně k zahájení řízení o odstranění Stavby žumpy nakonec reagoval sdělením ze dne 6. 12. 2021, se závěry tam uvedenými však žalobkyně nesouhlasí a tyto dále rozporuje. Pokud

jde o závěr žalovaného, že Stavba žumpy byla povolena na základě stavebního povolení, č. j. 152/88, ze dne 3. 11. 1988, vydaného komisí výstavby MNV Lhoty u Potštejna, je uvedený závěr zcela nesprávný. Žalovaný ve sdělení ze dne 6. 12. 2021 pouze konstatoval, že Stavba žumpy byla povolena na základě uvedeného stavebního povolení, ale nezabýval se splněním 6 podmínek, které stanovují zásadní a k výstavbě opravňující skutečnosti pro možnost zřízení žumpy stavebníky (osobami zúčastněnými na řízení). Již samotné stavební povolení ukládalo uvedeným osobám povinnost umístit stavbu žumpy na vlastním pozemku. Již první podmínka proto není splněna, protože se Stavba žumpy nachází na pozemku žalobkyně.

5. Skutečnost, že přílohy stavebního povolení (ověřená dokumentace stavby a vyplněný štítek) nebyly dohledány (jak plyne z onoho sdělení žalovaného ze dne 6. 12. 2021), nelze přehlížet. Stavba žumpy je stavbou nepovolenou, neboť nerespektovala vydané stavební povolení. Žalovaný na základě dochované listiny dospěl k závěru, že žumpa není Stavbou nepovolenou a listina nemůže prokázat, že jde o Stavbu postavenou v rozporu se stavebním povolením. Žalobkyně uvádí, že je to právě žalovaný, který musí zjistit takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 správního řádu a zásadou materiální pravdy.
6. K nezařazení řízení tedy došlo z důvodu, že žalovaný stavební úřad dospěl k závěru, že Stavba byla povolena na základě stavebního povolení ze dne 3. 11. 1988, č. j. 152/88, vydaného komisí výstavby MNV Lhoty u Potštejna. Žalobkyně má i nadále za to, že skutkový a právní závěr žalovaného je zcela nesprávný. Upozornila na to, že jako další podmínka stavebního povolení bylo stanoveno, že při provádění Stavby budou dodrženy ustanovení vyhlášky č. 83/1976 Sb. a žalovaný se splněním této podmínky nezabýval. Dále žalobkyně uvedla, že žalovaný nezkoumal splnění další podmínky, „stavbu bude provádět stavebník svépomocí, odborný dozor bude vykonávat: svépomocí“. Jméno odborného dozoru není uvedeno, to však neznamená, že by stavebník neměl plnit zákonné povinnosti a neměl by mít odborný dozor (viz § 59 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb.). Pokud toto stavebník neplnil a neměl sám ani potřebné odborné znalosti, čehož si musel být od počátku dobře vědom, pak těžko může dovozovat svoji dobrou víru a obhajovat tak úmyslné neplnění zákonných a podzákonných povinností souvisejících s danou stavbou. Povinnost odborného dozoru ostatně úzce souvisí s již zmíněným naplněním požadavku na vytyčení staveb dle § 75 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb.
7. Žalobkyně má za to, že osoby zúčastněné na řízení nemohly být v dobré víře a musely si být vědomy toho, že nemohou budovat stavby na zakoupených pozemcích, jelikož nebyly určeny k zastavění, což dobře věděly již při koupi této nemovitosti - jak je zřejmé z vyjádření orgánu územního plánování ze dne 31. 7. 1984. Toto vyjádření orgánu územního plánování je součástí Dotazníku a čestného prohlášení k registraci a zpoplatnění kupní smlouvy ze dne 3. 9. 1984, č. j.: N 467/84-2 (v části C, str. 3). Podepsané dne 1. 8. 1984 také osobami zúčastněnými na řízení, jakožto účastníky kupní smlouvy (kupujícími) – uvedená listina byla následně předložena k důkazu.
8. Pokud jde o zásah do veřejných subjektivních práv žalobkyně, tento konkretizovala na straně 3 žaloby. Konkrétně uvedla, že nečinnost žalovaného je nejen v rozporu s veřejným zájmem a základními zásadami správního řízení, ale především významně zasahuje do práv a oprávněných zájmů žalobkyně, a to zejm. do vlastnických práv obce, práva na zajištění bezpečnosti, zdraví, života a majetku občanů obce, neboť nepovolená Stavba žumpy zasahuje do prostoru koryta „Porubského potoka“ v rozporu s územním

plánem obce, způsobuje zvýšenou rizikovost záplav při přívalových deštích a také nerespektuje nejen ochranné pásmo potoka, ale i obecní komunikace a přilehlé obecní studny a také studny občanů obce (vlastníků okolních nemovitostí), přičemž může způsobit jejich znečištění a kontaminaci vodních zdrojů a půdy okolních pozemků obce. Žalobkyně má tedy oprávněný zájem na řádném a rychlém vyřešení celé záležitosti ze strany žalovaného a pro posouzení její aktivní žalobní legitimace jsou naplněny zákonné podmínky (podmínky řízení o zásahové žalobě ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65).

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 23. 12. 2022. V tomto uvedl, že má za to, že žaloba by měla být krajským soudem zamítnuta, a to z důvodu, že a) žalobkyně není aktivně legitimována k podání tzv. zásahové žaloby a za b) žalobkyně podala tzv. zásahovou žalobu opožděně.
10. K problematice aktivní legitimace žalobkyně žalovaný uvedl, že v návaznosti na závěry Krajského úřadu Královéhradeckého kraje žalobkyně nejprve podala u Krajského soudu v Hradci Králové žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nezahájení řízení o odstranění stavby k jejímu podnětu. Žaloba byla usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 30 A 53/2022-35, ze dne 22. 9. 2022 odmítnuta z důvodu nesplnění procesních podmínek. Krajský soud v Hradci Králové ve svém odůvodnění sdělil, že na uvedenou věc nedopadá žalobkyní použitý žalobní typ a žalobkyní měla být podána žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. To je odůvodněno mimo jiné judikaturními závěry, a to zejména rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 As 108/2019-39, ze dne 26. 3. 2021. Žalovaný má za to, že závěry Nejvyššího správního soudu nejsou přílehlavé na projednávanou věc z důvodu absence veřejného subjektivního práva na zahájení řízení z moci úřední. V řízení vedeném pod sp. zn. 6 As 108/2019 byla žalobkyně aktivně legitimována k podání žaloby z důvodu jejího vlastnického práva k pozemku, na kterém se nacházela nepovolená stavba. V případě zájmu obce Proruby jako žalobkyně není dáno subjektivní právo na zahájení řízení z moci úřední, jelikož dle pravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové se stavba žumpy nenachází na pozemku ve vlastnictví žalobkyně.
11. K otázce včasnosti žaloby žalovaný uvedl, že pro podání tzv. zásahové žaloby určuje ustanovení § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), subjektivní lhůtu v délce trvání dvou měsíců ode dne, kdy se žalobkyně dozvěděla o nezákonném zásahu a lhůtu objektivní v délce trvání dvou let od okamžiku, kdy k zásahu došlo. Zmeškání lhůty nelze prominout. Zároveň s. ř. s. stanovuje žalobci povinnost domáhat se před podáním žaloby ochrany nebo nápravy jinými právními prostředky. Dle názoru žalovaného se žalobkyně domáhala zahájení řízení žádostmi o uplatnění opatření proti nečinnosti a dále podněty k zahájení přezkumného řízení u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, kdy doručením posledního opatření Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, č. j. KUKHK-7449/UP/2022-9, ze dne 29. 6. 2022 bylo žalobkyni sděleno, že krajský úřad jejím žádostem nevyhověl. Ode dne doručení běžela žalobkyni lhůta dvou měsíců, která nebyla přerušena ani podáním špatného žalobního typu dne 14. 8. 2022.
12. Žalovaný se dále vyjádřil k tomu, že žalobkyně napadá jeho závěr sdělený v opatření ze dne 6. 12. 2021, tj. že Stavba žumpy je stavbou povolenou. Žalovaný opřel svůj závěr o

stavební povolení, č. j. 152/88, ze dne 3. 11. 1988, které vydal Místní národní výbor Lhoty u Potštejna – komise výstavby. V současné době se Stavba žumpy nachází na pozemku ve vlastnictví manželů K. Žalovaný má za to, že manželé K. umístili Stavbu žumpy na pozemek, o kterém se domnívali, že je jejich. Ostatně tuto skutečnost potvrzuje rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 25 Co 268/2020-386, ze dne 26. 5. 2022, kterým se potvrdil rozsudek Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou o vydržení vlastnického práva k pozemku parcelní číslo XA v obci a katastrálním území, na kterém se nachází Stavba žumpy. V řízení o vydržení došly oba soudy k závěru, že manželé K. jsou oprávnění držitelé části pozemku, na kterém se nachází žumpa a po celou dobu vydržecí doby nemohli mít důvodné pochybnosti o tom, že jim dotčená část pozemku vlastnický nepatří. Manželé K. tak byli v dobré víře, že stavbu žumpy umísťují na vlastní pozemek. Nadto si žalovaný dovoluje podotknout, že dle § 98 zákona č. 50/1996 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, platném v době výstavby žumpy, státní stavební dohled zajišťující ochranu zájmů společnosti jakož i práv a právem chráněných zájmů právnických a fyzických osob vykonávala právě žalobkyně, resp. v té době Místní národní výbor Lhota u Potštejna.

13. Žalovaný se rovněž ohradil proti vyjádřením žalobkyně uvedeným v žalobním návrhu, a to zejména proti vyjádření, že Stavba žumpy zasahuje do prostoru koryta „Porubského potoka“, že způsobuje zvýšenou rizikovost záplav při přívalových deštích a také nerespektuje ochranné pásmo potoka, pozemní komunikace a přilehlé obecní studně. Předně se v blízkosti Stavby nenachází koryto „Porubského potoka“, ale pouze bezejmenný tok 14001196, který je přítokem „Porubského potoka“. Správu bezejmenného toku vykonávají Lesy ČR, s. p. a tok nemá žádné ochranné pásmo. V této souvislosti žalovaný doložil Žádost Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, Odbor výstavby a životního prostředí, o stanovisko Lesů ČR, s. p. k zhoršení odtokových poměrů. Lesy ČR, s. p. ve svém stanovisku ze dne 31. 7. 2022 uvedly, že dle jejich názoru nezhoršuje studna umístěná na pozemku manželů K. odtokové poměry a s ohledem na velikost povodí bezejmenného toku není příčinou vzniku povodní. Lesy ČR, s. p. nepožadují zachování ani manipulačního prostoru po březích toku pro výkon své správy. Nadto Lesy ČR, s. p. uvedly, že bezejmenný tok byl určen až v roce 2013, do té doby nebyl jako vodní tok spravován. Žalobkyně uváděná rizikovost záplav rovněž neodpovídá žalobkyní vydanému Povodňovému plánu, ve kterém není pozemek, na kterém se nachází Stavba žumpy označen jako záplavové území, není zde zaznamenána historická povodeň ani upravena protipovodňová opatření. Hydrogeologický posudek průzkumného vrtu na pozemku manželů K. dokládá mimo jiné i fakt, že během prací nedošlo k ovlivnění okolních studní. Rovněž pozemní komunikace nacházející se na pozemku parcelní číslo XG v obci a katastrálním území nemá ochranné pásmo, když to je pozemní komunikací v souladu s § 30 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, určeno mimo souvisle zastavěné území obcí.

IV. Replika žalobkyně

14. Žalobkyně reagovala na procesní obranu žalovaného, konkrétně ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 23. 3. 2023. Zde v zásadě zopakovala svá již výše sumarizovaná žalobní tvrzení a vyjádřila nesouhlas se závěry žalovaného, jak jsou uvedeny výše, zejména v odstavcích č. 10, 11 a 13 tohoto rozsudku.

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

15. Osoby zúčastněné na řízení se k nyní projednávané věci nikterak písemně nevyjádřily.

VI. Jednání před krajským soudem

16. Dne 28. 3. 2023 se ve věci konalo jednání soudu, kterého se osobně zúčastnili právní zástupce žalobkyně, statutární zástupce žalobkyně (starosta obce), právní zástupce žalovaného a obě osoby zúčastněné na řízení.
17. Strany řízení setrvaly na svých dosavadních procesních podáních, právní zástupce žalobkyně nicméně soudu předložil rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 3. 2023, č. j. 22 Cdo 3060/2022 – 426, kterým byl zrušen již výše zmíněný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 5. 2022, č. j. 25 Co 268/2020 – 386. Osoba zúčastněná na řízení 1) uvedla, že koryto Porubského potoka je od jejich Stavby žumpy vzdáleno cca 400 metrů a že nerozumí tomu, proč je projednávaná Stavba žumpy, neboť tato je povolena a postavena bezmála 40 let.
18. Krajský soud následně provedl dokazování návrhy listinných důkazů. Konkrétně k důkazům provedl listiny: Mapa os vodních linií (výpis z vodohospodářského informačního portálu VODA) na č. l. 55, Povodňový plán obce Proruby na č. l. 56, Žádost MěÚ Rychnov nad Kněžnou o stanovisko Lesů ČR, s. p. na č. l. 57, Stanovisko Lesů ČR, s. p. ze dne 31. 7. 2020 na č. l. 58, Hydrogeologický posudek RNDr. V. V. 09/2022 na č. l. 59 – 60, Dotazník a čestné prohlášení ze dne 31. 7. 1984 na č. l. 73 – 74, Informace o pozemku č. XA v k. ú. – č. l. 75, Náskres umístění žumpy, Prorubského potoka, studny, dopravní komunikace – č. l. 76. Dále krajský soud provedl k důkazu rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, civilního úseku, ze dne 26. 5. 2022, č. j. 25 Co 268/2020 – 386, který nabyt právní moci dne 4. 7. 2022, a rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 3. 2023, č. j. 22 Cdo 3060/2022 – 426, kterým byl zrušen již výše zmíněný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 5. 2022, č. j. 25 Co 268/2020 – 386.
19. Listiny, na které v žalobě odkazovala žalobkyně a které i k žalobě přiložila, byly obsahem správního spisu. Výjimku činily dvě listiny, konkrétně Doplnění žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu adresované KU KHK ze dne 8. 7. 2021 (na č. l. 16 – 18 soudního spisu), a Podání žalobkyně ze dne 10. 4. 2022 adresované KU KHK – doplnění žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu a doplnění podnětu k zahájení přezkumného řízení – oplocení (č. l. 37 – 39 soudního spisu). Obsah těchto listin nicméně plyne z kontextu obsahu správního spisu a na jejich provedení k důkazu tudíž právní zástupce žalobkyně netrval.
20. Skutková zjištění, která z provedených listinných důkazů plynou, jsou specifikována níže ve skutkových a právních závěrech krajského soudu.

VII. Skutkové a právní závěry krajského soudu

21. Krajský soud se zabýval nyní podanou žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu v intencích § 82 a násl. s. ř. s. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání svého rozhodnutí, ve smyslu § 87 odst. 1 s. ř. s., neboť v daném případě jde o tzv. trvajících zásah (potažmo zásah jednorázový s trvajícími účinky).

Skutkové závěry

22. Z obsahu správního spisu a nesporných tvrzení účastníků řízení plyne, že žalobkyně učinila podnět ze dne 24. 2. 2020 ve vztahu k Městskému úřadu Rychnov nad Kněžnou s tím, aby došlo k zahájení řízení o odstranění nepovolených staveb ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (mezi nimi byla zahrnuta i Stavba žumpy), které byly vybudovány manželi K. (osobami zúčastněnými na řízení). Tento podnět dále doplnila podáním ze dne 22. 7. 2020. Usnesením Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 30. 7. 2020, č. j. MURK-OVŽP-18879/2020-3190/2020-Ku, byl uvedený podnět, ve znění jeho doplnění, postoupen Městskému úřadu Vamberk (nyní žalovanému správnímu orgánu).
23. Sdělením Městského úřadu Vamberk ze dne 7. 8. 2020 byla žalobkyně informována o tom, že bylo zahájeno řízení o odstranění černé stavby – stavby oplocení a dále byla informována o tom, že vzhledem k tomu, že součástí podnětu k zahájení řízení o odstranění černých staveb byla řada objektů, tyto budou teprve vyhodnoceny a o jejich vyhodnocení bude informována. Žalobkyně dne 9. 3. 2021 uplatnila u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje další podání - Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu.
24. Na místě realizace stavebních objektů osobami zúčastněnými na řízení se dne 28. 5. 2021 konalo místní šetření, o kterém byl pořízen protokol, který je součástí správního spisu.
25. Dne 8. 7. 2021 žalobkyně doplnila svou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu, která byla rovněž adresována Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje.
26. Následně byl dne 2. 8. 2021, pod č. j. KUKHK-9280/UP/2021-10 (HM), vydán Krajským úřadem Královéhradeckého kraje příkaz. V tomto byla shledána nečinnost Městského úřadu Vamberk ve věci prošetření podnětu k zahájení řízení o odstranění Stavby žumpy a tímto příkazem byla žalovanému uložena povinnost prošetřit podnět k zahájení řízení o odstranění Stavby žumpy bezodkladně, nejdéle do 30 dnů, a v téže lhůtě sdělit podateli (žalobkyni), že řízení o odstranění černé stavby (Stavby žumpy) bylo zahájeno nebo že nebyly shledány důvody k jeho zahájení z moci úřední.
27. Dále obsahuje správní spis další podání, konkrétně žádost ze dne 15. 11. 2021 o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, která je opětovně adresována Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje.
28. Dne 6. 12. 2021 vydává Městský úřad Vamberk (žalovaný) sdělení, č. j. 1126/2020/MÚVA a č. j. 1249/2020/MÚVA. Z tohoto plyne závěr, že Stavba žumpy byla povolena stavebním povolením, č. j. 152/88, ze dne 3. 11. 1988 (založeno ve správním spise), není zde tedy dán důvod k zahájení řízení o jejím odstranění ve smyslu § 129 stavebního zákona. Dále žalovaný reaguje na dílčí podnět žalobkyně (týkající se odstranění neoprávněné stavby plotu – není předmětem nynějšího řízení).
29. Dne 13. 12. 2021 vydává Krajský úřad Královéhradeckého kraje usnesení, č. j. KUKHK-39003/UP/2021-4 (JH), kterým nevyhovuje žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti, která byla podána dne 15. 11. 2021 (to vše s odkazem na sdělení žalovaného ze dne 6. 12. 2021).
30. Žalobkyně adresuje Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje další dvě podání. To první je datováno dnem 20. 2. 2022 a jde o doplnění žádosti o uplatnění opatření proti

nečinnosti dle § 80 správního řádu (s tím, že dosud nebylo zahájeno řízení o odstranění stavby) a podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci usnesení jiného předmětu řízení – věc týkající se oplocení. Druhým je podání žalobkyně ze dne 10. 4. 2022, jde o doplnění žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu a doplnění podnětu k zahájení přezkumného řízení (oplocení).

31. Na posledně uvedené reaguje Krajský úřad Královéhradeckého kraje sdělením ze dne 29. 6. 2022, č. j. KUKHK-7449/UP/2022-9 (JH). Obsahem je tedy reakce na poslední dvě výše uvedená podání žalobkyně (ze dne 20. 2. 2022 a ze dne 10. 4. 2022). V tomto sdělení Krajský úřad Královéhradeckého kraje sděluje žalobkyni, že zde nejsou dány podmínky pro zahájení řízení o odstranění Stavby žumpy (v zásadě je zde shrnut dosavadní skutkový vývoj nyní projednávané věci).

Právní hodnocení

32. Krajský soud nejprve zdůrazňuje, že na nyní projednávanou věc zcela dopadá rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, dle jehož právních vět platí, že: „*I. Ten, kdo tvrdí, že je dotčen na svém hmotném právu faktickou nečinností stavebního úřadu, který v rozporu s § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu ne zahájil řízení o odstranění nepovolené stavby (nepovolené terénní úpravy), se může bránit proti takové faktické nečinnosti správního orgánu žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (§ 82 násl. s. ř. s.). Vyhoví-li soud takové žalobě, určí, že ne zahájení řízení z moci úřední je nezákonným zásahem a současně přikáže stavebnímu úřadu zahájit řízení podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu.*

II. Pokud nebude zásahová žaloba odmítnuta proto, že v žalobě označené jednání nemůže být již z povahy věci nezákonným zásahem [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], je namístě zkoumat její přípustnost z hledisek § 85 s. ř. s., části věty před středníkem. Soud si musí nejprve ujasnit, zda projednávaná žaloba je „zápůrčí“, tj. směřuje proti zásahu, který doposud nebyl ukončen, anebo „určovací“, tedy směřuje proti zásahu, který již ukončen byl. Zatímco u určovací žaloby nezkoumá, zda se žalobce ochrany před zásahem či jiné formy nápravy mohl domáhat jinými právními prostředky, a pokud ano, zda tak učinil, u zápůrčí žaloby takové zkoumání provést musí. Zjistí-li, že uvedené právní prostředky měl žalobce k dispozici, avšak nevyužil jich, musí soud žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.

III. Neuplatnil-li žalobce před podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v jeho faktické nečinnosti ve věci zahájení správního řízení z moci úřední podnět podle § 42 správního řádu, respektive podnět nadřízenému správnímu orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 2 správního řádu), soud žalobu odmítne pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.“

33. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené konstatuje, že v nyní projednávané věci jde, jak již bylo ostatně uvedeno výše, o tzv. trvající zásah. Podmínky přípustnosti žaloby, jak jsou požadovány ve výše citovaných závěrech rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, tedy uplatnění podnětu žalobkyní před podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem podle § 42 správního řádu, respektive podnětu nadřízenému správnímu orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 2 správního řádu), byly splněny. Krajský soud tedy z těchto důvodů neshledal důvodnost závěru o tom, že by žalobu odmítnul pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.

34. Stejně tak není možné učinit závěr o opožděnosti žaloby (jak namítal žalovaný), a z toho důvodu ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 84 odst. 1 s. ř. s. Ve výše citovaném rozsudku rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dodal, že v logice nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, č. 94/2018 Sb. ÚS, věc EUROVIA, nemůže žalobci uplynout lhůta k podání žaloby do té doby, dokud trvá zásah, tedy dokud trvá kompetence správního orgánu zahájit řízení z moci úřední (viz odstavec 102 rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39).
35. Procesní podmínky pro věcné projednání žalobkyní uplatněné žaloby jsou tedy dle názoru krajského soudu splněny.
36. Otázkou, kterou bylo klíčové se v nyní projednávané věci zabývat, je otázka dotčení hmotných veřejných subjektivních práv žalobkyně v důsledku faktické nečinnosti žalovaného, kdy tato nečinnost spočívá v nezahájení řízení o odstranění (dle tvrzení žalobkyně) tzv. černé stavby.
37. Povinnost tvrdit a případně prokazovat zásah do svých veřejných subjektivních práv stíhá žalobkyni, která v této souvislosti tvrdila zejména zásah do svého vlastnického práva, neboť se stále domnívá, že je vlastnící pozemku parc. č. XA v kat. území, na kterém se nachází předmětná Stavba žumpy. Umístění Stavby žumpy a situace v okolí je krajskému soudu zřejmá z obsahu správního spisu a k důkazům provedené listiny, konkrétně Nákrese umístění žumpy, Porubského potoka, studny, dopravní komunikace (viz č. l. 76 soudního spisu).
38. V době podání předmětné žaloby by z tohoto důvodu (zásahu do vlastnického práva žalobkyně) žaloba dle názoru krajského soudu nemohla obstát, neboť bylo pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 5. 2022, č. j. 25 Co 268/2020 – 386, postaveno na jisto, že vlastníky pozemku parc. č. XA v kat. území jsou stavebníci (nyní v postavení osob zúčastněných na řízení). U jednání krajského soudu však následně vyšlo najevo, že uváděný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové (civilního úseku) byl zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 3. 2023, č. j. 22 Cdo 3060/2022 – 426. O vlastnickém právu k pozemku parc. č. XA v kat. území je tak nyní rozhodnuto ve prospěch osob zúčastněných na řízení (rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou), avšak nepravomocně. Vlastníkem předmětného pozemku je tak žalobkyně. V tomto odstavci uvedené rozsudky byly u jednání soudu provedeny k důkazu.
39. Krajský soud za této skutkové situace zvažoval, zda nepřerušit předmětné řízení a vyčkat pravomocného rozhodnutí o vlastnickém právu k uváděnému pozemku, na němž je umístěna Stavba žumpy, dospěl však k závěru, že tak neučiní. To vše s ohledem na jeho závěr, že otázka vlastnického práva k předmětnému pozemku (která se jeví jako otázka předběžná), není pro rozhodnutí v předmětné věci klíčovou, respektive pro rozhodnutí nyní projednávané věci není zapotřebí pravomocné rozhodnutí o určení vlastnického práva k pozemku parc. č. XA v kat. území.
40. Pokud by vlastníky předmětného pozemku byly osoby zúčastněné na řízení, je vyloučen zásah do veřejných subjektivních práv žalobkyně v důsledku nezahájení řízení o odstranění Stavby žumpy na tomto pozemku a její žaloba by tak bylo nedůvodná (stran tvrzení zásahu do jejího vlastnického práva jako veřejného subjektivního práva).

41. Pokud bude pravomocně postaveno na jisto, že vlastníkem předmětného pozemku je žalobkyně, domnívá se krajský soud, že jejímu veřejnému subjektivnímu právu (vlastnickému právu) není důvod poskytnout ochranu cestou veřejného práva – to vše s ohledem na skutkový kontext nyní projednávané věci a závěry plynoucí z výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39.
42. Krajský soud nepřehlédl, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém výše citovaném rozsudku akcentoval i zohlednění problematiky zákazu zneužití práva v souvislosti s otevřením prostoru pro podávání typů žalob jako je ta nyní projednávaná. V odstavci 88 citovaného rozsudku je uvedeno, že: *„Rozšířený senát rovněž upozorňuje, že by správní soud měl dále zvážit, zda podáním zásahové žaloby v obdobných případech žalobce nezneužívá právo podat správní žalobu. Je třeba si uvědomit, že například v oblasti stavebněprávní existují spleť vztahy mezi stavebníkem a sousedy, které není vždy vhodné řešit ve správním soudnictví. Správní soud by nemusel dle okolností dané věci poskytnout ochranu např. takovému žalobci, který nejprve soukromoprávním ujednáním přivolí k určitému (jednoznačnému) způsobu užití svého pozemku, poté se však pokusí (aniž byly ze strany stavebníka porušeny podmínky či limity žalobcova přivolení) svých soukromoprávních závazků zbavit iniciací pravomocí správního orgánu, který upozorní na rozpor využití pozemku s veřejným právem. Jinými příklady zneužití práva mohou být např. situace, kdy s ohledem na povahu věci bude v daném případě nad veřejnoprávní podstatou věci převažovat soukromoprávní charakter sporu mezi dvěma fyzickými či právníckými osobami a veřejnoprávní otázka bude zcela marginální, případně kdy žalobce stav, jehož nápravy se nyní domáhá, dlouhodobě pokojně akceptoval.“*
43. Krajský soud v nyní projednávané věci dospěl k závěru, že na straně žalobkyně došlo k zneužití práva, neboť tato po dobu téměř 35 let akceptovala pokojný stav a nyní se předmětnou žalobou domáhá nařízení řízení o odstranění Stavby, nadto stavby, která byla úředně povolena.
44. Ve správním spise je založeno stavební povolení ze dne 3. 11. 1988, č. j. 152/88, kterým byla povolena realizace Stavby žumpy. Stavebníkem je osoba zúčastněná na řízení 1). Dále je v tomto uvedeno, že Stavba bude zrealizována nejpozději do 30. 10. 1989, dá se tedy shrnout, že Stavba na místě stojí necelých 34 let. První podnět k zahájení řízení o odstranění Stavby žumpy byl žalobkyní podán 24. 2. 2020.
45. Stavba je nadto stavbou úředně povolenou – ve smyslu stavebního zákona – skutečnost, že se dle tvrzení žalobkyně osoby zúčastněné na řízení odchýlily od stavebního povolení, ve kterém je uvedeno, že Stavba bude realizována na jejich pozemku, není v tomto případě dle názoru krajského soudu možné vnímat jako stavební nekázeň (a závěr o tom, že jde o tzv. černou stavbu), neboť ani z řízení před civilními soudy dosud jednoznačně nevyplývalo, kdo je vlastně vlastníkem pozemku, na němž se Stavba žumpy nachází.
46. Krajský soud se nadto domnívá, že nejde jen o tzv. zneužití práva žalobkyní (v kontextu výše uvedeného), ale že zde zároveň převažuje nad veřejnoprávní povahou věci její soukromoprávní charakter. Veřejnoprávní otázka se v tomto případě krajskému soudu jeví jako zcela marginální – to vše s ohledem na skutečnost, že osoby zúčastněné na řízení Stavbu realizovaly v přesvědčení o existenci jejího veřejnoprávního povolení.
47. Relevantní není ani žalobkyní tvrzená skutečnost, že osoby zúčastněné na řízení věděly, že na jimi zakupovaných pozemcích (mezi kterými je i pozemek, na kterém stojí Stavba

žumpy), není možné stavební činnost realizovat. To žalobkyně dokládala vyjádřením orgánu územního plánování ze dne 31. 7. 1984. Toto vyjádření orgánu územního plánování je součástí Dotazníku a čestného prohlášení k registraci a zpoplatnění kupní smlouvy ze dne 3. 9. 1984, č. j.: N 467/84-2 (v části C, str. 3). Podepsané dne 1. 8. 1984 také osobami zúčastněnými na řízení, jakožto účastníky kupní smlouvy (kupujícími) – uvedená listina byla provedena k důkazu.

48. Krajský soud v této souvislosti znovu opakuje, že stavebníci postupovali s ohledem na existenci veřejnoprávního přivolení stavebního úřadu. Nadto krajský soud v nyní souzené věci rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí – jeho povinností by tak bylo zabývat se otázkou (pokud by chtěl žalobě vyhovět a nařídit zahájení řízení o odstranění Stavby), zda je Stavba žumpy v rozporu s nynějším uspořádáním území, tedy s nynějším územním plánem žalobkyně. V tomto směru žalobkyně žádná svá tvrzení nenabídla.
49. Zájem na udržení pokojného stavu na straně osob zúčastněných na řízení – v kontextu celé výše popsané situace – tak dle názoru krajského soudu převažuje nad zájmem žalobkyně a potencionálním zásahem do jejího vlastnického práva, jako jejího subjektivního práva hmotného (i pokud by byla vlastnící pozemku parc. č. XA v kat. území).
50. Krajský soud se zabýval i dalšími, spíše již dílčími tvrzeními žalobkyně stran zásahu do jejích veřejných subjektivních práv v důsledku nezahájení řízení o odstranění Stavby žumpy.
51. Pokud jde o zásah do veřejných subjektivních práv žalobkyně, krajský soud připomíná, že tento konkretizovala na straně 3 žaloby. Konkrétně uvedla, že nečinnost žalovaného je nejen v rozporu s veřejným zájmem a základními zásadami správního řízení, ale především významně zasahuje do práv a oprávněných zájmů žalobkyně, a to zejm. do vlastnických práv obce, práva na zajištění bezpečnosti, zdraví, života a majetku občanů obce, neboť nepovolená Stavba žumpy zasahuje do prostoru koryta „Porubského potoka“ v rozporu s územním plánem obce, způsobuje zvýšenou rizikovost záplav při přívalových deštích a také nerespektuje nejen ochranné pásmo potoka, ale i obecní komunikace a přilehlé obecní studny a také studen občanů obce (vlastníků okolních nemovitostí), přičemž může způsobit jejich znečištění a kontaminaci vodních zdrojů a půdy okolních pozemků obce.
52. Výše uváděná žalobní tvrzení žalobkyně však zůstala v poměrně obecné rovině, nadto se jimi žalobkyně dostává spíše do role veřejného obránce daného stavu. I přesto se však krajský soud rozhodl tato tvrzení níže vypořádat. U těchto rovněž neshledal důvodnost zásahu (v rovině potenciality zásahu) do veřejných subjektivních práv žalobkyně či důvodnost jejich dotčení.
53. Krajský soud po provedeném dokazování uzavírá, že se v blízkosti Stavby nenachází koryto Porubského potoka, ale pouze bezejmenný tok 14001196, který je přítokem Porubského potoka. Správu bezejmenného toku vykonávají Lesy ČR, s. p. a tok nemá žádné ochranné pásmo. V této souvislosti žalovaný doložil Žádost Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, Odbor výstavby a životního prostředí, o stanovisko Lesů ČR, s. p. k zhoršení odtokových poměrů. Lesy ČR, s. p. ve svém stanovisku ze dne 31. 7. 2022 uvedly, že dle jejich názoru nezhoršuje studna umístěná na pozemku manželů K. odtokové poměry a s ohledem na velikost povodí bezejmenného toku není příčinou

vzniku povodní. Lesy ČR, s. p. nepožadují zachování ani manipulačního prostoru po březích toku pro výkon své správy. Nadto Lesy ČR, s. p. uvedly, že bezejmenný tok byl určen až v roce 2013, do té doby nebyl jako vodní tok spravován (v této souvislosti byly k důkazu provedeny listiny - Mapa os vodních linií (výpis z vodohospodářského informačního portálu VODA) na č. l. 55 soudního spisu, Žádost MěÚ Rychnov nad Kněžnou o stanovisko Lesů ČR, s. p. na č. l. 57 soudního spisu, Stanovisko Lesů ČR, s. p. ze dne 31. 7. 2020 na č. l. 58 soudního spisu).

54. Žalobkyní uváděná rizikovost záplav rovněž neodpovídá žalobkyní vydanému Povodňovému plánu, ve kterém není pozemek, na kterém se nachází Stavba žumpy, označen jako záplavové území, není zde zaznamenána historická povodeň ani upravena protipovodňová opatření (k tomu srov. k důkazům provedený Povodňový plán obce Proruby na č. l. 56 soudního spisu).
55. Spíše nad rámec výše uvedeného byl k důkazům u jednání soudu proveden i Hydrogeologický posudek průzkumného vrtu na pozemku manželů K., který dokládá mimo jiné i fakt, že během prací nedošlo k ovlivnění okolních studní (jejich ovlivnění je tedy vyloučeno i v důsledku působení Stavby žumpy).
56. Stejně tak je nutné zdůraznit, že pozemní komunikace nacházející se na pozemku parcelní číslo XG v obci a katastrálním území nemá ochranné pásmo (do kterého by mohla Stavba žumpy zasahovat), neboť to je pozemním komunikacím v souladu s § 30 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, určeno mimo souvisle zastavěné území obcí.
57. Krajský soud tedy závěrem konstatuje, že nedošlo k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobkyně ani k jejich dotčení v důsledku nezahájení řízení o odstranění Stavby žumpy na pozemku parc. č. XA v kat. území ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39.
58. Pro doplnění krajský soud dodává, že ze zbylých v řízení provedených listinných důkazů krajský soud nezjistil již žádná pro věc relevantní skutková zjištění (k tomu srov. Informace o pozemku č. XA v k. ú. – č. l. 75 soudního spisu).
59. Spíše nad rámec výše uvedeného se krajský soud ještě níže vyjádří k otázce připuštění osob zúčastněných na řízení do řízení o zásahové žalobě. Dřívější judikatura vylučovala možnost vystupovat v pozici osoby zúčastněné na řízení v řízení o zásahových žalobách. V usnesení ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010 - 76, publ. pod č. 2725/2013 Sb. NSS, však rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dovodil, že institut osoby zúčastněné na řízení lze případ od případu použít i v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem či donucením. Dotčení práv či povinností, resp. právní sféry dalších osob odlišných od žalobkyně, Nejvyšší správní soud připustil u zásahových žalob i v dalších případech. V usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98, publ. pod č. 2206/2011 Sb. NSS, rozsudek ze dne 8. 8. 2012, č. j. 8 As 84/2011 – 208, publ. pod č. 2696/2012 Sb. NSS, a v neposlední řadě srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017 – 42. S ohledem na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a s ohledem na skutkové okolnosti nyní projednávané věci krajský soud připustil jako osoby zúčastněné na řízení stavebníky předmětné Stavby žumpy (a zároveň možné vlastníky pozemku, na kterém je Stavba umístěna).

VIII. Závěr a náklady řízení

60. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 s. ř. s.
61. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nárokoval, neboť byl pro předmětné řízení zastoupen advokátem. Krajský soud však neshledal důvod pro přiznání náhrady těchto nákladů, neboť z obsahu správního spisu nevyplyvá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly. Zastoupení advokátem krajský soud na straně žalovaného, jakožto správního orgánu, nehodnotil jako náklady účelně vynaložené. Žalovaný v postavení správního orgánu mohl a měl svůj postup obhajovat samostatně (tedy bez právního zastoupení).
62. Při posledně uváděných úvahách se krajský soud řídil závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, ze kterých plyne, že žalovanému správnímu orgánu zpravidla náhrada nákladů řízení nenáleží, neboť tato nejde nad rámec běžného výkonu jeho úřední činnosti. Výjimka z tohoto pravidla byla shledána například u opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitějšího soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) stavebního zákona z roku 2006], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Běžnou úřední činnost by přesahovaly i náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, srov. judikaturu Nejvyššího správního soudu k svévolnému a účelovému uplatňování práva na podání žaloby u správního soudu (např. rozsudek ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, a rozsudek ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS). Krajský soud však nynější řízení pod výše uvedené důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení správnímu orgánu nepodřadil, neboť pro to neshledal důvody.
63. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku. Osoby zúčastněné na řízení ostatně ani náhradu nákladů řízení nenárokovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 31. března 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: I. S.